

การศึกษาเปรียบเทียบการละคำลักษณนามที่คู่กับคำนามในภาษาจีนและภาษาไทย

A COMPARATIVE STUDY OF CLASSIFIER OMISSION COLLOCATES WITH NOUNS IN CHINESE AND THAI

อาทิตยา หล่าวเจริญ¹ และ ชีรภาพ ปรีดีพจน์^{2*}
Atittaya Laocharoen¹ and Teeraparp Predeepoch^{2*}

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 333 หมู่ 1 ตำบลท่าสุต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57100 ประเทศไทย^{1,2}

Mae Fah Luang University, 333 Moo 1, Thasud, Muang, Chiang Rai, 57100 Thailand^{1,2}

*Corresponding author E-mail: teeraparp.pre@mfu.ac.th

(Received: 26 Dec, 2023; Revised: 27 May, 2024; Accepted: 29 May, 2024)

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นบทความวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและสรุปกฎการละคำลักษณนามที่คู่กับคำนามในภาษาจีน และ 2) เปรียบเทียบกฎการละคำลักษณนามในภาษาจีนกับภาษาไทย โดยใช้เครื่องมือวิจัย 2 อย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ เอกสารทุติยภูมิ (Secondary Data) และแบบบันทึกประโยคภาษาจีน จากการศึกษาพบว่าในภาษาจีนคำลักษณนามที่คู่กับคำนามที่สามารถละได้มี 3 กรณี คือ 1) บริบทของการเขียนข่าว โดยเฉพาะการพาดหัวข่าว 2) การอ้างอิงถึงคนหรือสิ่งที่ถูกกล่าวมาก่อน ซึ่งเป็นคนหรือสิ่งที่มีผู้พูดกับผู้ฟังเข้าใจตรงกัน และ 3) การแจกแจงจำนวนหรือองค์ประกอบของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีจำนวนหรือองค์ประกอบตั้งแต่ 2 สิ่งขึ้นไป ส่วนคำลักษณนามที่คู่กับคำนามที่ไม่สามารถละได้มี 4 ประเภท คือ 1) คำลักษณนามที่เป็นหน่วยวัดตวง 2) คำลักษณนามที่บอกจำนวนคู่หรือกลุ่ม 3) คำลักษณนามประมาณการ และ 4) คำลักษณนามที่เป็นคำนามบอกเวลา เมื่อนำมาเทียบเคียงกับลักษณะเดียวกันในภาษาไทยพบว่า กรณีที่ละคำลักษณนามได้เหมือนกัน 2 ลักษณะ คือ 1) การละคำลักษณนามในบริบทของการเขียนข่าว 2) การละคำลักษณนามเพื่อแจกแจงจำนวนหรือองค์ประกอบ ต่างกัน 1 ลักษณะ คือ 1) การละคำลักษณนามในการชี้เฉพาะสิ่งที่ถูกกล่าวมาแล้ว สำหรับกรณีละคำลักษณนามไม่ได้ เหมือนกัน 3 ลักษณะ คือ 1) คำลักษณนามที่เป็นหน่วยวัดตวง 2) คำลักษณนามที่บอกจำนวนคู่หรือกลุ่ม และ 3) คำลักษณนามที่เป็นคำนามบอกเวลา ต่างกัน 1 ลักษณะ คือ คำลักษณนามประมาณการ

คำสำคัญ: การละคำ, คำลักษณนาม, การเปรียบเทียบ, ภาษาจีน, ภาษาไทย

¹ อาจารย์ ว่าที่ร้อยตรีหญิง ดร. สำนักรวิชานวิทยา

² อาจารย์ ดร. สำนักรวิชานวิทยา

ABSTRACT

This qualitative research aimed to: 1) study the rules of classifier omission collocated with noun in Chinese, and 2) compare the similarities and differences with its equivalent in Thai by using secondary data and Chinese sentences recording form as tools for data revision and collection. The findings of this study had shown that there were 3 cases that classifier in Chinese could be omitted: 1) in the context of news writing, especially the headline; 2) for referring the person or things mentioned before; 3) for telling the amount or elements of 2 or more things. There were 4 types of classifiers those couldn't be omitted: 1) quantifier measure word; 2) classifier that told the number of pairs or groups; 3) classifier for approximation; and 4) classifier for telling the time. When it was compared with its equivalents in Thai, it showed that there were 2 similar cases including 1) the context of news writing; 2) when telling the amount or elements of 2 or more things, and there was 1 different case, which was when the person or things mentioned before were referred. For the classifiers those couldn't be omitted, there were 3 similar cases including 1) quantifier measure word; 2) classifier that told the number of pairs or groups; 3) classifier for telling the time; 4) classifier for approximation.

KEYWORDS: Classifier Omission, Classifier, Comparison, Chinese, Thai

บทนำ

คำลักษณนามในภาษาจีนเป็นหนึ่งในชนิดของคำที่มีจำนวนค่อนข้างมาก ไม่มีกฎเกณฑ์การใช้ที่แน่นอนและไม่สามารถเทียบเคียงหนึ่งต่อหนึ่งกับคำลักษณนามในภาษาไทยได้ จึงเป็นชนิดของคำที่ผู้เรียนภาษาจีนชาวไทยมีความยากลำบากในการเรียนรู้และนำไปใช้ได้ถูกต้องยิ่งไปกว่านั้นคำลักษณนามในภาษาจีนนอกจากจะต้องจำที่ละคำแล้ว ยังมีกรณีที่ไม่ต้องใช้คำดังกล่าวหรือละได้ หรือบางกรณีการมีคำลักษณนามกลับส่งผลต่อความหมายหรือความเหมาะสมบางประการของคำหรือประโยคอีกด้วย เช่น

1. กรณีมีหรือไม่มีคำลักษณนามก็ได้ เช่น

1a) 我们三个人一块儿走吧。(มีคำลักษณนาม)

พวกเราสามคนไปพร้อมกันเถอะ

1b) 我们三人一块儿走吧。(ละคำลักษณนาม)

พวกเราสามคนไปพร้อมกันเถอะ

2. กรณีต้องใช้หรือห้ามละคำลักษณนาม เช่น

2a) 我昨天收到了一封信。(มีคำลักษณนาม)

เมื่อวานฉันได้รับจดหมาย 1 ฉบับ

2b) *我昨天收到了一信。(ละคำลักษณนาม)

* เมื่อวานฉันได้รับจดหมาย 1

จากประโยคตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าข้อ 1a และ 1b มีหรือไม่มีคำลักษณนามก็ได้ ส่วนข้อ 2a ต้องมีหรือห้ามละคำลักษณนาม หากไม่มีประโยคจะผิดทันที เช่นในข้อ 2b เพราะโดยปกติแล้วคำลักษณนามในภาษาจีนจะละไม่ได้ และต้องใช้ร่วมกับคำบอกจำนวน (Liu, 2001, p. 29) แต่ Xu (2015, p. 21) กล่าวว่าคำลักษณนามในภาษาจีนสามารถละได้ แต่ถือว่าเป็นการใช้ที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ตามหลักภาษา หรือใช้อยู่ในพื้นที่พิเศษทางภาษา (语言特区) ทำให้การเรียนรู้และการนำไปใช้ถือว่ามีความยากกว่าปกติ

ในภาษาไทยก็มีการละคำลักษณนามเช่นเดียวกัน (Phudhichareonrat, 2003) แต่การศึกษาหรือการวิจัยที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนและภาษาไทยที่ผ่านมา ส่วนมากจะเป็นการเปรียบเทียบในมิติการใช้คำลักษณนามเฉพาะคำ และเทียบเคียงกับ

ภาษาไทยดังเช่น จันทรา จงศิริโชค (Jongsirichoke, 1987) ได้ศึกษาวิวัฒนาการของคำลักษณนามในสมัยรัตนโกสินทร์ โดยแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 3 สมัย สมัยแรกตั้งแต่รัชกาลที่ 1 ถึงรัชกาลที่ 3 สมัยที่สองตั้งแต่ รัชกาลที่ 4 ถึงรัชกาลที่ 6 และสมัยที่ 3 รัชกาลที่ 7 ถึง พ.ศ. 2530 พบว่าในสมัยแรก และสมัยที่สอง เมื่อต้องการจะบอกจำนวนของคำนามนั้นในบางครั้งจะมีการละคำลักษณนามไว้ เช่น มหาสมุทร 4 เทวดา 7 เป็นต้น โดยตั้งข้อสังเกตว่าการละคำลักษณนามเช่นนี้เกิดขึ้น เพราะความสำคัญอาจอยู่ที่จำนวนมิใช่สิ่งของ ขนิษฐา พุทธิเจริญรัตน์ (Phudhichareonrat, 2003) ศึกษาเรื่องการละคำลักษณนามในภาษาไทยโดยเฉพาะ เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจที่มุ่งเน้นไปที่การศึกษาเปรียบเทียบการละคำลักษณนามในสมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา และสมัยรัตนโกสินทร์ รวมถึงวิเคราะห์กระบวนการเปลี่ยนแปลงของการละคำลักษณนามตลอดจนสาเหตุการละคำลักษณนาม งานวิจัยพบว่าเกิดจาก 4 สาเหตุ ดังนี้ ประการแรก มีการกล่าวคำลักษณนามแล้วอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ประการที่สอง มีลักษณะเป็นสำนวน ประการที่สาม มีคำว่า “หนึ่ง หรือ “เศษ” ต่อท้ายจำนวนนับ และประการที่สี่ ใช้ประกอบคำนามทั่วไป ศิรสา ชลายนานนท์ (Chalainanont, 2019) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามภาษาจีนกับคำลักษณนามภาษาไทยที่ใช้ร่วมกับคำนามใหม่ โดยแบ่งประเภทของคำนามใหม่เป็น 6 ประเภท ดังนี้ 1) ประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบ 2) ประเภทอินเทอร์เน็ต 3) ประเภทโทรศัพท์มือถือ 4) ประเภทบุคคล 5) ประเภทสถานที่ และ 6) ประเภทยานพาหนะ และสุนทรี ชัยสภาพล (Chaisathaphol, 2000) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนกลางกับภาษาไทยในมิติของตำแหน่งที่ปรากฏในประโยคของคำลักษณนาม ซึ่งผลงานดังกล่าวถึงแม้จะเป็นการเปรียบเทียบคำลักษณนามระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทย แต่ไม่ใช่มิติของการละคำลักษณนามจากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า การศึกษาคำลักษณนามไม่ว่าจะเป็นเฉพาะภาษาใดภาษาหนึ่งหรือการเปรียบเทียบระหว่างสองภาษา ส่วนมากมักจะมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ประเภทของคำลักษณนาม การเปลี่ยนแปลงของการใช้คำลักษณนามในยุคสมัยต่าง ๆ

การศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับการละคำลักษณนามในภาษาจีนกับภาษาไทยนั้นยังไม่ปรากฏชัดเจน สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะตามหลักภาษาของทั้งสองภาษานั้น คำลักษณนามเป็นสิ่งที่ละไม่ได้ จึงทำให้มีนักวิจัยหรือนักภาษาศาสตร์มองข้ามประเด็นดังกล่าวไป หรือพูดถึงกันไม่มากนักแต่จากการสำรวจเบื้องต้น ผู้วิจัยพบว่า การละคำลักษณนามทั้งในภาษาจีนและภาษาไทยเป็นปรากฏการณ์ที่พบเห็นได้บ่อยมาก โดยเฉพาะในภาษาพูด แต่กฎของการต้องใช้หรือไม่ใช้ ละได้หรือละไม่ได้นั้นยังไม่มีทศรูปที่ชัดเจนและยังไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการปรากฏการณ์ทางภาษาที่มีอยู่ทั้งในภาษาจีนและภาษาไทยนี้มีคุณค่าเป็นอย่างมากที่ควรได้รับการศึกษาและอธิบายถึงที่มาที่ไปให้ชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาทั้งภาษาจีนและภาษาไทย รวมทั้งการใช้ภาษาดังกล่าวในสังคมอีกด้วย Huang (2003, p. 22) กล่าวว่า การละคำลักษณนามในภาษาจีนนั้นพบได้ไม่บ่อยนัก มีการใช้บ้างในภาษาราชการ จีนโบราณ ในบทสนทนาในชีวิตประจำวัน หรือสำนวนสุภาพ เป็นต้น และเขายังได้ตั้งข้อสังเกตว่า บางกรณีก็ไม่นับว่าเป็นการละคำลักษณนาม ยกตัวอย่างเช่น 三天 (สามวัน) 四季 (สี่ฤดู) 五年 (ห้าปี) เป็นต้น คำเหล่านี้เป็นคำนามที่ยังสามารถทำหน้าที่เป็นคำลักษณนามได้อีกด้วย จึงไม่นับว่าเป็นการละคำลักษณนาม ซึ่งข้อสังเกตเหล่านี้เป็นเพียงการศึกษาเบื้องต้นเท่านั้นยังไม่ได้มีการศึกษาถึงสาเหตุอย่างเจาะลึก Sun (2016, pp. 57–58) ศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับการละคำลักษณนามจากโครงสร้างประโยค “ทุก ๆ /แต่ละ + หนึ่ง (คำบอกจำนวนนับ) + คำลักษณนาม + คำนาม” โดยวิเคราะห์จากหน้าที่ทางไวยากรณ์ว่าเป็นคำลักษณนามประเภทใด และรวบรวมเป็นข้อมูล

เชิงสถิติ ไม่ได้มีการวิเคราะห์สาเหตุ และกฎของการละคำลักษณนาม Xu (2020, pp. 92–97) ได้ศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับการละคำลักษณนามในโครงสร้าง “คำบอกจำนวนนับ + คำลักษณนาม + คำนาม” โดยศึกษาในเชิงอรรถศาสตร์ ว่าเมื่อมีการละคำลักษณนามแล้วความหมายยังคงเดิมหรือเปลี่ยนจากเดิมไปอย่างไร

จากการศึกษาเบื้องต้นยังไม่พบงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบคำลักษณนามระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทยในมิติของการละคำลักษณนาม โดยเฉพาะการศึกษาเพื่อสรุปหากฎของการละได้และละไม่ได้ของคำลักษณนามของทั้งสองภาษา

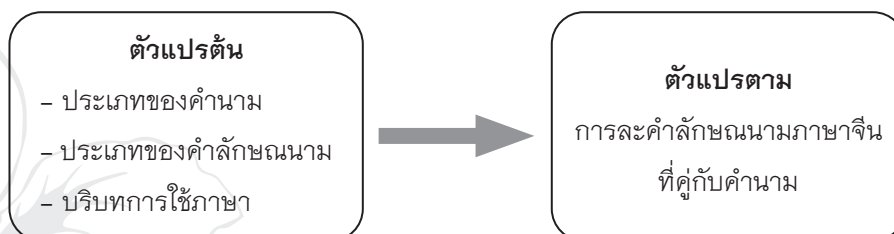
ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและเปรียบเทียบการละคำลักษณนามในภาษาจีนและภาษาไทย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ต่างๆ ในการละคำลักษณนามในภาษาจีน และเปรียบเทียบกับการละคำลักษณนามในลักษณะเดียวกันในภาษาไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการแปลของทั้งสองภาษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและสรุปกฎการละคำลักษณนามที่คู่กับคำนามในภาษาจีน
2. เพื่อเปรียบเทียบกฎการละคำลักษณนามในภาษาจีนกับภาษาไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยของงานวิจัยนี้สามารถแสดงดังภาพด้านล่าง ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้จะเน้นการศึกษาเพื่อสรุปกฎการละคำลักษณะนาม และนำมาเปรียบเทียบกับภาษาไทย โดยใช้ทฤษฎีพื้นที่พิเศษทางภาษา หรือ 语言特区 (Special Linguistic Zone) ของ Xu (2015) ในการศึกษาการละคำลักษณะนามที่คู่กับคำนามในภาษาจีน เพราะผู้วิจัยเชื่อว่าการละคำลักษณะนามจะเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์หรือบริบทพิเศษ ซึ่ง Xu (2015) ได้ให้คำนิยามของ Special Linguistic Zone ไว้ว่า พื้นที่พิเศษทางภาษาคือ พื้นที่ที่สามารถใช้ภาษาผิดเพี้ยนไปจากหลักมาตรฐานของภาษาได้

ในส่วนของการเปรียบเทียบการละคำลักษณะนามในลักษณะเดียวกันกับภาษาไทย ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีการศึกษาเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) ของ เจ. ซี. แคทฟอร์ด (Catford, 1968, p. 171) ซึ่งกล่าวไว้ว่า การศึกษาเปรียบเทียบสองภาษาจะทำให้ล่วงรู้ถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่างสองภาษา และจะช่วยให้เรียนรู้สิ่งที่แตกต่างไปจากภาษาของตนได้ง่ายยิ่งขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย

ข้อมูลที่นำมาศึกษาและวิเคราะห์นั้นคัดเลือกมาจากคลังประโยค BCC (Beijing Language and Culture Corpus Center) ใน 2 หมวดใหญ่ คือ หมวดวรรณกรรม และหมวดหนังสือพิมพ์ และจำกัดเฉพาะกรณีเลข “1-10 + คำนาม” เท่านั้น เพราะกรณีหลัก “ร้อย พัน หมื่น + คำนาม” มักเป็นการละคำลักษณะนามที่เป็นสำนวนภาษา ซึ่งมิปรากฏอยู่ในกรณีเลข “1-10 + คำนาม” แล้ว ทั้งนี้ได้รวบรวมประโยคจากหมวดวรรณกรรมและหมวดหนังสือพิมพ์ อย่างละ 5000 ประโยค ปกติการใช้ลักษณะนามในภาษาจีนจะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ การใช้คำลักษณะนามคู่กับคำกริยา และการใช้คำลักษณะนามคู่กับคำนาม (Liu, 2001) แต่โครงการวิจัยนี้จะศึกษาและเปรียบเทียบเฉพาะลักษณะที่ 2 คือ การใช้คำลักษณะนามคู่กับคำนามเท่านั้น เพราะมีความยืดหยุ่นสูงในการใช้ที่ไม่เป็นไปตามหลักไวยากรณ์ จึงต้องศึกษาและวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งกฎหรือคำอธิบายของปรากฏการณ์ทางภาษาที่ทั้งในภาษาจีนและภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

บทความวิจัยนี้เน้นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อสรุปกฎการละคำลักษณะนามในภาษาจีน และนำมาเปรียบเทียบกับภาษาไทย โดยใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล 2 อย่าง ได้แก่

1. เอกสารทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้สำหรับการศึกษาหรือทบทวนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้

2. แบบบันทึกประโยคภาษาจีน ใช้สำหรับการบันทึกประโยคภาษาจีนที่มีการละคำลักษณะนามจากคลังประโยค BCC (Beijing Language and Culture Corpus Center) ของ Beijing Language and Culture University

การเก็บรวบรวมข้อมูล

สืบค้นข้อมูลของการละคำลักษณะนามในภาษาจีนจากคลังประโยค BCC (Beijing Language and Culture Corpus Center) ซึ่งสามารถทำได้โดยการพิมพ์ “ตัวเลข+ คำนาม” เช่น “三” (3n) แล้วระบบจะแสดงผลเป็นข้อความที่มีตัวเลขตามด้วยคำนามขึ้นมา จากนั้นผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกเฉพาะกรณีที่เป็นการละคำลักษณะนามเพื่อนำมาวิเคราะห์สาเหตุของการละคำ ทั้งนี้ จะเลือกเฉพาะข้อมูลจากสื่อ 2 หมวดใหญ่ใน BCC เท่านั้น คือ หมวดวรรณกรรม และ หมวดหนังสือพิมพ์ เพราะประโยคใน 2 หมวดนี้ค่อนข้างเป็นการใช้ภาษาที่ประสบได้ในชีวิตประจำวัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลการละคำลักษณะนาม มาจัดหมวดหมู่เพื่อวิเคราะห์การละคำลักษณะนามในภาษาจีนในแง่มุมต่าง ๆ เช่น สาเหตุการละคำลักษณะนาม ลักษณะทางไวยากรณ์ (เมื่อปรากฏในตำแหน่งประธาน กรรม หรือการใช้ร่วมกับสรรพนามชี้เฉพาะและไม่ชี้เฉพาะเป็นต้น) กรณีความต่างและความเหมือนของการใช้และไม่ใช้คำลักษณะนามในภาษาจีนและภาษาไทย เป็นต้น ทำการเปรียบเทียบแง่มุมต่าง ๆ ของการละคำลักษณะนามในภาษาจีนกับภาษาไทย รวมถึงสรุปความเหมือนและความต่างของกฎการละคำลักษณะนามในภาษาจีนเทียบกับภาษาไทย จากนั้นสรุปกฎและสาเหตุการละคำลักษณะนามในภาษาจีน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาโดยใช้ข้อมูลจากคลังประโยค BCC (Beijing Language and Culture Corpus Center) ในการศึกษาวิเคราะห์พบว่า

1. ผลการศึกษาการละคำลักษณนามที่คู่กับคำนามในภาษาจีน กรณีที่ละคำลักษณนามได้มี 3 ลักษณะ และกรณีละคำลักษณนามไม่ได้มี 4 ลักษณะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 กรณีที่ละคำลักษณนามได้

คำลักษณนามที่คู่กับคำนามในภาษาจีนที่สามารถละคำลักษณนามได้ มี 3 ลักษณะ คือ

1.1.1 การละคำลักษณนามในบริบทการเขียนข่าว

ตารางที่ 1 ตัวอย่างการละคำลักษณนามในบริบทการเขียนข่าว

ลำดับที่	ประโยคภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	两女子误入男浴更衣室吓懵男子	สองสาวเข้าใจผิดหลงเข้าไปเปลี่ยนเสื้อผ้าห้องน้ำชายทำผู้ชายอึ้ง
2	某小学一四年级小朋友在午休期间把小被子盖在身上，蒙头偷偷看语文课本	1 เด็ก ป.4 โรงเรียนประถมแห่งหนึ่งใช้ผ้าห่มคลุมหัวและแอบอ่านหนังสือเรียนใต้ผ้าห่ม
3	两老板街头开豪车互撞被刑拘	สองเจ้าแก๊งรถหรูชนกันโดนจับกุมขัง
4	00后一小伙4年骑行10国走红	1 หนุ่มน้อยเกิดปีหลัง 00 โด่งดังเพราะขี่จักรยานทัวร์ 10 ประเทศใน 4 ปี
5	上海地铁一老人欲抢女子座位	1 ผู้เฒ่าแย่งที่นั่งหญิงสาวในรถไฟใต้ดิน ณ นครเซี่ยงไฮ้
6	据来自东京的消息，日本足球协会一.....发言人表示	แหล่งข่าวปักกิ่งรายงาน 1 ตัวแทนสมาคมฟุตบอลญี่ปุ่นกล่าวว่า...
7	中行广东省分行与一消费者在广州市。签署了出国留学合同	ธนาคารแห่งประเทศไทยสาขา กวางตุ้งเซ็นสัญญาให้ทุนเรียนต่างประเทศแก่ 1 ผู้บริโภค ณ เมืองกว่างโจว

1.1.2 การละคำลักษณนามในการชี้เฉพาะสิ่งที่ถูกกล่าวมาแล้ว

ในภาษาจีน การบอกจำนวนคนหรือสิ่งของ โดยปกติต้องประกอบด้วยจำนวน + ลักษณนาม + คำนาม แต่หากคนหรือสิ่งที่พูดถึงเคยถูกกล่าวถึง

การเขียนข่าว โดยเฉพาะการพาดหัวข่าว

เมื่อต้องการบอกจำนวนของคน สัตว์ สิ่งของ และเรื่องราวหรือเหตุการณ์ สามารถละคำลักษณนามได้ เพราะการใช้ภาษาในการพาดหัวข่าวมักจะใช้การจับประเด็นสำคัญของเนื้อหาข่าว โดยเขียนไม่เป็นประโยคสมบูรณ์ มีการละคำหรือตัดคำ (Wongpinunwatana, 2021) นอกจากนี้การใช้ภาษาสำหรับการเขียนข่าวถือว่าเป็นการใช้ภาษาในพื้นที่พิเศษ (语言特区) ที่เน้นความกระชับและน่าดึงดูด ดังนั้นจึงมีการใช้ภาษาที่ไม่ได้เป็นไปตามหลักภาษาอย่างเข้มงวด (Liu & Xu, 2022) ซึ่งหนึ่งในประเภทของคำที่มีการละคำคือคำลักษณนาม

มาก่อนแล้ว อีกทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารรู้กันอยู่แล้วว่าคือคนหรือสิ่งใด การบอกจำนวนคนหรือสิ่งของสามารถละคำลักษณนามได้ โดยบางครั้งสิ่งที่เคยถูกกล่าวถึงมาแล้วอาจไม่ปรากฏในประโยคก็ได้ เช่น ประโยคที่ 1 2 และ 3 หรืออาจจะปรากฏก็ได้ เช่น ประโยคที่ 4 และ 5

ตารางที่ 2 ตัวอย่างการละคำลักษณะนามในการชี้เฉพาะสิ่งที่ถูกกล่าวมาแล้ว

ลำดับที่	ข้อความภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	。两人在咖啡厅里愉快地聊了半天	ทั้งสอง (คน) พูดคุยกันอย่างมีความสุขอยู่ในร้านกาแฟ เป็นเป็นเวลาคึ่งค่อนวัน
2	自五校合并至今，新吉林大学走过了两。年多的历程	นับตั้งแต่สถาบันการศึกษาทั้งห้า (แห่ง) ควบรวมกัน จนกลายเป็นมหาวิทยาลัยจีหลินมาได้ 2 ปีกว่าแล้ว
3	。他是故意让两人听到的	เขาเจตนาให้สองคนนั้นได้ยิน
4	日韩美三国之间应在这一问题上更加紧。密地合作	ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกาทั้งสาม (ประเทศ) ควรร่วมมือกันให้มากขึ้นในประเด็นปัญหานี้
5	在《帅哥有难》和《俏皮小姐》二书。中，女主角也设定为十多岁芳华	ในหนังสือ 2 (เล่ม) “สุดหล่อประสบเหตุ” และ “สาวน้อยจอมชน” ต่างก็วางตัวนางเอกเป็นนาง ห้าว ผู้ซึ่งมีอายุเพียงสิบกว่า

จากประโยคข้างต้น จะเห็นได้ว่า 两人 ในประโยคที่ 1 หมายถึง 2 คนที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารรู้กันว่าเป็น 2 คนไหน ซึ่งเป็นการชี้เฉพาะเจาะจง มิใช่คนอื่น 五校 ในประโยคที่ 2 หมายถึง 5 สถาบันการศึกษาที่รวมตัวกันเป็นมหาวิทยาลัยจีหลิน มิใช่ 5 สถาบันการศึกษาคือ 两人 ในประโยคที่ 3 หมายถึง 2 คนที่เขาต้องการพูดจาให้ได้ยิน มิได้หมายถึงผู้อื่น 三国 ในประโยคที่ 4 หมายถึง

ประเทศญี่ปุ่น เกาหลี และสหรัฐอเมริกา มิได้หมายถึง 3 ประเทศอื่น และ 二书 ในประโยคที่ 5 หมายถึงหนังสือที่กล่าวมาทั้ง 2 เล่ม มิได้หมายถึงหนังสือเล่มอื่นกรณีนี้สิ่งที่ละไปมิใช่เพียงแต่คำลักษณะนามเท่านั้น แต่ยังละคำสรรพนามชี้เฉพาะ 这 กับ 那 ไปด้วย ซึ่งหากต้องการสื่อสารให้ครบทุกคำก็สามารถทำได้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตัวอย่างการละคำลักษณะนามในการชี้เฉพาะสิ่งที่ถูกกล่าวมาแล้ว (ต่อ)

ลำดับที่	ประโยคภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
6	。那两个人在咖啡厅里愉快地聊了半天	ทั้งสองคนนั้นคุยกันในร้านกาแฟอย่างมีความสุข เป็นเวลานาน
7	自这五所学校合并至今，新吉林大学走。过了两年多的历程	นับตั้งแต่สถาบันการศึกษาทั้งห้าแห่งนี้ควบรวมกัน มหาวิทยาลัยจีหลินแห่งใหม่ก็เดินทางร่วมสองปีกว่าแล้ว
8	。他是故意让那两个人听到的	เขาตั้งใจให้สองคนนั้นได้ยิน
9	日韩美这三个国家之间应在这一问题上。更加紧密地合作	ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกาทั้งสามประเทศนี้ ควรร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้นในประเด็นปัญหานี้
10	在《帅哥有难》和《俏皮小姐》这两本。书中，女主角也设定为十多岁芳华	สุดหล่อตกยากกับคุณหนูจอมแก่น หนังสือทั้งสองเล่มนี้ นางเอกล้วนอยู่ในช่วงวัยแรกแย้ม

มีข้อสังเกตที่น่าสนใจคือ ในการสื่อสารให้ครบทุกคำนั้นหากคำนามเป็นคำประสมต้องสื่อสารให้ครบทุกพยางค์ จะเติมเพียงคำลักษณะนามกลับไปได้ เช่น 五校 ในประโยคที่ 2 มิใช่ 五所学校 ต้องเป็น 五所学校 (ประโยคที่ 7) และ 三国 ในประโยคที่ 4 มิใช่ 三个国

ต้องเป็น 三个国家 (ประโยคที่ 9) จึงจะต้องตามหลักภาษา เพราะ 校 ย่อมาจาก 学校 และ 国 ย่อมาจาก 国家 อีกประการหนึ่งคือ หากการละคำลักษณะนามนั้นเข้าคู่กับเลข 2 (二 + 名) ดังตัวอย่างในประโยคที่ 5 เมื่อปรับให้เป็น 2 + ลักษณะนาม + นาม เลข 2 ในภาษาจีนต้องเปลี่ยน

จากตัวเลข 二 เป็นตัวอักษร 两 เพราะคำลักษณนาม “本” (เล่ม) เป็นคำลักษณนามทั่วไป ไม่ใช่คำลักษณนาม บอกหน่วยวัดตรง ไม่สามารถใช้ 二本书 ได้ ต้องใช้ 两本书 จึงจะถูกต้อง (Liu, 2001, p. 125)

1.1.3 การละคำลักษณนามเพื่อแจกแจง

จำนวนหรือองค์ประกอบ

ตารางที่ 4 ตัวอย่างการละคำลักษณนามเพื่อแจกแจงจำนวนหรือองค์ประกอบ

ลำดับที่	ข้อความภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	以后我们结婚了，我要和你生两个小孩，一男一女	หลังจากฉันแต่งงานกับเธอแล้ว ฉันอยากมีลูกกับเธอสองคน ชายหนึ่งคนหญิงหนึ่งคน
2	重庆市地处三山两江之间	เมืองฉงชิ่งตั้งอยู่ในทำเลที่ประกอบด้วยสามภูเขาสองแม่น้ำ
3	三室两厅一厨两卫的房子一直都很受欢迎	บ้านที่มีสามห้องนอนสองห้องรับแขกหนึ่งห้องครัวสองห้องน้ำได้รับความนิยมมาโดยตลอด
4	今晚三人点了三菜一汤一主食才79元	คืนนี้ทั้งสามคนสั่งอาหารไปสามอย่างซุปรวมหนึ่งอย่างกับข้าวสองอย่างทั้งหมดแค่ 79 หยวน
5	公司收入主要来自其对山东省内两桥三路	รายได้หลักของบริษัทมาจากการเก็บค่าข้ามสะพานสองแห่ง และค่าผ่านทางสามสายในมณฑลซานตง

จากตัวอย่างข้างต้น ในประโยคที่ 1 一男一女 (1 ชาย 1 หญิง) เป็นการแจกแจงจำนวนของ 两个小孩 (ลูก 2 คน) ให้รู้ว่าลูก 2 คนประกอบด้วย ผู้หญิง 1 คน และผู้ชาย 1 คน ประโยคที่ 2 三山两江 (3 ภูเขา 2 แม่น้ำ) เป็นการแจกแจงให้รู้ว่าเมืองฉงชิ่งตั้งอยู่ในทำเลที่ประกอบด้วยภูเขา 3 ลูกและแม่น้ำ 2 สาย ประโยคที่ 3 三室两厅一厨两卫 (3 ห้องนอน 2 ห้องรับแขก 1 ห้องครัว 2 ห้องน้ำ) เป็นการแจกแจงให้รู้ว่าบ้านหลังนี้ประกอบด้วยห้องนอน 3 ห้อง ห้องรับแขก 2 ห้อง ห้องครัว 1 ห้อง และห้องน้ำ 2 ห้อง ประโยคที่ 4 三菜一汤一主食 (3 กับ 1 น้ำแกง) เป็นการแจกแจงให้รู้ว่าอาหารมื้อนี้ประกอบด้วยกับข้าว 3 อย่าง

ตารางที่ 5 ตัวอย่างคำลักษณนามที่เป็นหน่วยวัดตรง

ลำดับที่	ประโยคภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	165不算高不算矮，但是还是想再长五公分	สูง 165 ถือว่าไม่สูงไม่เตี้ย แต่ว่าก็ยังอยากสูงเพิ่มอีกห้าเซนติเมตร
	165不算高不算矮，但是还是想再长*五	สูง 165 ถือว่าไม่สูงไม่เตี้ย แต่ว่าก็ยังอยากสูงเพิ่มอีก ห้า
2	我每天喝七杯水，三杯牛奶	ฉันดื่มน้ำเจ็ดแก้ว นมสามแก้วทุกวัน
	我每天喝七水，三牛奶*	ฉันดื่มน้ำเจ็ด นมสามทุกวัน

การแจกแจงจำนวนหรือองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีจำนวนหรือองค์ประกอบตั้งแต่ 2 สิ่งขึ้นไปในภาษาจีน เป็นอีกหนึ่งสถานการณ์ที่สามารถละคำลักษณนามได้ ดังตารางที่ 4

และน้ำแกง 1 อย่าง ประโยคที่ 3 两桥三路 (2 สะพาน 3 เส้นทาง) เป็นการแจกแจงให้รู้ว่ารายได้ของบริษัทที่เก็บมาได้นั้นประกอบด้วยค่าข้ามสะพาน 2 แห่ง และค่าผ่านทาง 3 สาย

1.2 กรณีที่ละคำลักษณนามไม่ได้

จากการศึกษาการละคำลักษณนามในโครงสร้าง “จำนวน + ลักษณนาม + นาม” พบว่า คำลักษณนามที่ไม่สามารถละได้ มีดังนี้

1.2.1 คำลักษณนามที่เป็นหน่วยวัดตรง: 公分、公尺、寸、公斤、斤、桶、杯、碗、盘 ดังตารางที่ 5

1.2.2 คำลักษณนามที่บอกจำนวนคู่หรือ กลุ่ม (集合量词) : 双、对、群、组 ดังตารางที่ 6
ตารางที่ 6 ตัวอย่างคำลักษณนามที่บอกจำนวนคู่หรือกลุ่ม

ลำดับที่	ประโยคภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	。今天发的工资还不够我买两双鞋子呢	เงินเดือนที่ออกวันนี้ยังไม่พอซื้อรองเท้าสองคู่เลย
	。今天发的工资还不够我买两鞋子呢*	เงินเดือนที่ออกวันนี้ยังไม่พอซื้อรองเท้าสองเลย
ลำดับที่	ประโยคภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
2	。老师把同学们分为三组	อาจารย์แบ่งนักเรียนออกเป็นสามกลุ่ม
	。老师把同学们分为三*	อาจารย์แบ่งนักเรียนออกเป็นสาม

1.2.3 คำลักษณนามประมาณการ (不 定量词) : 些、点儿 (มักใช้คู่กับ 1) ดังตารางที่ 7
ตารางที่ 7 ตัวอย่างคำลักษณนามประมาณการ

ลำดับที่	ข้อความภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	昨晚一夜没睡好，一直在做一些乱七八糟的。 。梦	เมื่อคืนนอนไม่ค่อยหลับ เอาแต่ฝันเลอะเทอะบ้าง
	昨晚一夜没睡好，一直在做一乱七八糟的* 。梦	เมื่อคืนนอนไม่ค่อยหลับ เอาแต่ฝันเลอะเทอะ
2	。如果再加上一点儿盐，效果会更好	ถ้าหากเติมเกลืออีกนิดหนึ่ง ก็จะดีกว่านี้
	如果再加上一盐，效果会更好*	ถ้าหากเติมเกลือลงไปอีก ก็จะดีกว่านี้

1.2.4 คำลักษณนามที่เป็นคำนามบอก เวลา ดังตารางที่ 8
ตารางที่ 8 ตัวอย่างคำลักษณนามที่เป็นคำบอกเวลา

ลำดับที่	ข้อความภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	。还有二十分钟火车就要开了	อีกยี่สิบนาทีรถไฟก็จะออกแล้ว
	。还有二十火车就要开了*	อีกยี่สิบรถไฟก็จะออกแล้ว
2	。从我家到单位只要十分钟	จากบ้านของฉันถึงที่ทำงานใช้เวลาแค่สิบนาที
	。从我家到单位只要十*	จากบ้านของฉันถึงที่ทำงานใช้เวลาแค่สิบ

สาเหตุที่โครงสร้างวลี หรือโครงสร้างประโยคที่มีคำลักษณนามทั้ง 4 ประเภท ไม่สามารถละคำลักษณนามได้นั้นเป็นเพราะคำลักษณนามเหล่านี้มีนัยยะเรื่องปริมาณหรือจำนวน (Quantifier) อยู่ มิได้เป็นเพียงคำที่บอกลักษณะของคำนาม (Classifier) เท่านั้น (Liu & Xu, 2022)

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบกฎการละคำลักษณนามในภาษาจีนกับภาษาไทย

จากการเปรียบเทียบกฎการละคำลักษณนามในภาษาจีนกับภาษาไทยพบว่า กรณีที่ละคำลักษณนามได้

เหมือนกัน 2 ลักษณะ ต่างกัน 1 ลักษณะ และกรณีละคำลักษณนามไม่ได้ เหมือนกัน 3 ลักษณะ ต่างกัน 1 ลักษณะ

2.1 กรณีที่ละคำลักษณนามได้

2.1.1 กรณีที่ละคำลักษณนามได้ พบว่าเหมือนกัน 2 ลักษณะ คือ

1) การละคำลักษณนามในบริบทของการเขียนข่าว

ในภาษาไทย บริบทของการเขียนข่าวมีการละคำลักษณนามที่คู่กับคำนามเช่นเดียวกันกับในภาษาจีน โดยมีโครงสร้างที่เหมือนกันด้วย ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ตัวอย่างการละคำลักษณนามในบริบทของการเขียนข่าวที่โครงสร้างประโยคเหมือนกัน

ลำดับที่	ประโยคภาษาไทย	ความหมายในภาษาจีน
1	ทักษะงานไอที 5 อย่างที่จะ “รุ่ง” ตลอดปี 2566	2023年高需求的五 _{IT} 技能
2	2 สุภาพสตรีแถวหน้า กับพลังขับเคลื่อนสังคม...	二强女与其推进.....社会发展的力量
3	เปิดตัว 12 นักแสดงชายรุ่นใหม่ วิก 3 พระราม 4	三台电视台公布十二新男演员

ทั้งนี้ การละคำลักษณนามในบริบทของการเขียนข่าว เป็นการใช้ภาษาในลักษณะพิเศษที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งแตกต่างจากภาษามาตรฐาน (Permkasorn, 2002) หากเป็น

ภาษามาตรฐาน โครงสร้างของการใช้ลักษณนามที่คู่กับคำนาม คือ นาม + คำบอกจำนวน + ลักษณนาม ซึ่งแตกต่างกับโครงสร้างในภาษาจีน คือ คำบอกจำนวน + ลักษณนาม + นาม ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ตัวอย่างการละคำลักษณนามในบริบทของการเขียนข่าวที่โครงสร้างประโยคต่างกัน

ลำดับที่	ประโยคภาษาไทย	ความหมายในภาษาจีน
1	ทักษะงานไอที 5 อย่างที่จะ “รุ่ง” ตลอดปี 2566	2023年高需求的五_种IT技能 2023年高需求的IT技能五_种*
2	เปิดตัว 12 นักแสดงชายรุ่นใหม่ วิก 3 พระราม 4	第三台电视台公布十二名新的男演员 第三台电视台公布新的男演*员十二名
3	สุภาพสตรีแถวหน้า 2 ท่านกับพลังขับเคลื่อนสังคม...	两位女强人与其推进.....社会发展的力量 女强人两位与其推进.....社会发展的力量*

2) การละคำลักษณนามเพื่อแจกแจงจำนวนหรือองค์ประกอบ กรณีการละคำลักษณนาม

เพื่อแจกแจงจำนวนหรือองค์ประกอบพบได้ทั้งในภาษาไทยและภาษาจีน ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ตัวอย่างการละคำลักษณนามเพื่อแจกแจงจำนวนหรือองค์ประกอบ

ลำดับที่	ประโยคภาษาไทย	ความหมายในภาษาจีน
1	งานแต่งงานเด็กแฝด 3 พี่น้อง หญิง 1 ชาย 2 แก่เคล็ดให้อยู่เย็นเป็นสุข ไม่พลัดพรากจากกัน	三姐弟三胞胎结婚，一女二男，化解魔障，永不分离
2	เศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ และเงื่อนไข 2 ประการ หรือที่เรียกว่า 3 ห่วง 2 เงื่อนไข	自足经济由3个属性和2个条件组成，另称为3环2条
3	โอวาทปาติโมกข์ สรุปได้เป็นสามส่วน คือ หลักการ 3 อุดมการณ์ 4 และวิธีการ 6	佛陀教导可概括为三个部分：3则4思6法

ทั้งนี้ กรณีการละคำลักษณนามเพื่อแจกแจงจำนวนหรือองค์ประกอบมีข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ โครงสร้างในภาษาไทยสามารถเป็นได้ทั้ง นาม + จำนวน เช่น หญิง 1 ชาย 2 ในประโยคที่ 1 หลักการ 3 อุดมการณ์ 4 และวิธีการ

6 ในประโยคที่ 3 และ จำนวน + นาม เช่น 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ในประโยคที่ 2

แต่โครงสร้างในภาษาจีนต้องเป็นจำนวน + นาม เท่านั้น เช่น 一女二男、3 循环 2 条件、3 则 4

思 6 法 ไม่สามารถเป็น *女一男二、*环 3 条 2、*则

3 思 4 法 6 ได้

2.1.2 กรณีที่ละคำลักษณนามได้ พบว่า

ต่างกัน 1 ลักษณะ คือ

1) การละคำลักษณนามในการชี้เฉพาะ

สิ่งที่ถูกกล่าวมาแล้ว กรณีการชี้เฉพาะสิ่งที่ถูกกล่าว

มาแล้ว ในภาษาจีนสามารถละคำลักษณนามได้

แต่ในภาษาไทยไม่สามารถละคำลักษณนามได้ ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ตัวอย่างการละคำลักษณนามในการชี้เฉพาะสิ่งที่ถูกกล่าวมาแล้ว

ลำดับที่	ประโยคภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	两人在咖啡厅里愉快。 地聊了半天	*คน 2 (คน) พูดคุยกันอย่างมีความสุขอยู่ในร้านกาแฟเป็น เป็นเวลาครึ่งค่อนวันเลย
2	自五校合并至今， 新吉林大学走过了两年多的 。历程	*ตั้งแต่สถาบัน 5 (แห่ง) ควบรวมกัน จนกลายเป็นมหาวิทยาลัย จีหลินมาได้ 2 ปีกว่าแล้ว
3	他是故意让两人听 。到的	*เขาเจตนาให้คน 2 (คน) ได้ยิน
4	日韩美三国之间应在 。这一问题上更加紧密地合作	*ประเทศ 3 (ประเทศ) ญี่ปุ่น เกาหลี และอเมริกา ควรต้องร่วมมือ กันมากขึ้นในประเด็นปัญหานี้
5	在《帅哥有难》和《 俏皮小姐》二书中，女主角也 。设定为十多岁芳华	*ในหนังสือ 2 (เล่ม) “สุดหล่อประสบเหตุ” และ “สาวน้อย จอมซน” ต่างก็วางตัวนางเอกเป็นนาง หัว ผู้ซึ่งมีอายุเพียงสิบกว่า

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าตามโครงสร้าง

“นาม + จำนวน + ลักษณนาม” ในภาษาไทยไม่สามารถ

ละคำลักษณนามได้ แต่ค้นพบว่าหากเปลี่ยนเป็นโครงสร้าง

“นาม + ทั้ง + จำนวน” ถือว่ายอมรับได้ในภาษาพูด

เช่น คนทั้ง 2 สถาบันทั้ง 5 ประเทศทั้ง 3 ในหนังสือทั้ง 2

ทั้งนี้จำนวนต้องมากกว่า 1 จึงจะใช้โครงสร้าง “ทั้ง” ได้

2.2 กรณีที่ละคำลักษณนามไม่ได้

2.2.1 กรณีที่ละคำลักษณนามไม่ได้พบ

ว่าเหมือนกัน 3 ลักษณะ คือ

1) คำลักษณนามที่เป็นหน่วยวัดตวง:

公分、公尺、寸、公斤、斤、桶、杯、碗、盘

ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ตัวอย่างการละคำลักษณนามไม่ได้กรณีคำลักษณนามที่เป็นหน่วยวัดตวง

ลำดับที่	ข้อความภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	我每天喝七杯水，三杯牛奶	ฉันดื่มน้ำวันละ 7 แก้ว นมสด 3 แก้ว
2	我每天喝七水，三牛奶*	*ฉันดื่มน้ำวันละ 7 นมสด 3

2) คำลักษณนามที่บอกจำนวนคู่หรือ

กลุ่ม (集合量词)：双、对、群、组 ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ตัวอย่างการละคำลักษณนามไม่ได้กรณีคำลักษณนามที่เป็นคำบอกจำนวนคู่

ลำดับที่	ข้อความภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	今天发的工资还不够我买两双 。鞋子呢	เงินเดือนที่ได้ในวันนี้ยังไม่พอซื้อรองเท้า 2 คู่เลย
2	今天发的工资还不够我买两* 。鞋子呢	*เงินเดือนที่ได้ในวันนี้ยังไม่พอซื้อรองเท้า 2 เลย

3) คำลักษณนามที่เป็นคำนามบอก

เวลา ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ตัวอย่างการละคำลักษณนามไม่ได้กรณีคำลักษณนามเป็นคำนามบอกเวลา

ลำดับที่	ข้อความภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	。还有二十分钟火车就要开了	อีก 20 นาทีรถไฟก็จะออกแล้ว
	。还有二十火车就要开了*	*อีก 20 รถไฟก็จะออกแล้ว

2.2.2 กรณีที่ละคำลักษณนามไม่ได้พบ คำลักษณนามประมาณการ (不定量词) : 些、点儿 (มักใช้คู่กับ 1) ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ตัวอย่างการละคำลักษณนามไม่ได้กรณีคำลักษณนามเป็นคำบอกประมาณการ

ลำดับที่	ข้อความภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย
1	如果再加上一点儿盐，效果会更好	หากเดิมเกลือลงไปอีกนิดหนึ่ง จะดีกว่านี้
	如果再加上一盐，效果会更*好	*หากเดิมเกลือลงไปอีกหนึ่ง จะดีกว่านี้

โดยการบอกจำนวนประมาณการในภาษาไทย มิได้ใช้โครงสร้าง “นาม + จำนวน + ลักษณนาม” แต่จะใช้คำเฉพาะไปเลย เช่น 一点儿 ใช้คำว่า “นิดหน่อย” ไม่ใช้ “หนึ่ง + น้อย” 一些 ใช้ “จำนวนหนึ่ง บ้าง ประมาณหนึ่ง” ไม่ใช้ “หนึ่ง + จำนวน หนึ่ง + บ้าง หนึ่ง + ประมาณ”

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการละคำลักษณนามที่คู่กับคำนามในภาษาจีนสรุปได้ว่า การละคำลักษณนามมีกฎเกณฑ์ที่ค่อนข้างชัดเจน กล่าวคือ คำลักษณนามสามารถละได้ใน 3 กรณี คือ 1) บริบทของการเขียนข่าว โดยเฉพาะการพาดหัวข่าว 2) เมื่อต้องการอ้างอิงถึงคนหรือสิ่งที่ถูกกล่าวมาก่อน ซึ่งเป็นคนหรือสิ่งที่ผู้พูดกับผู้ฟังเข้าใจตรงกัน และ 3) เมื่อต้องการแจกแจงจำนวนหรือองค์ประกอบของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีจำนวนหรือองค์ประกอบตั้งแต่ 2 สิ่งขึ้นไป โดยมีข้อแม้ว่าคำลักษณนามที่ถูกละไปต้องไม่ใช่คำลักษณนามดังต่อไปนี้ ได้แก่ คำลักษณนามที่เป็นหน่วยวัดตวง คำลักษณนามที่บอกจำนวนคู่หรือกลุ่ม คำลักษณนามประมาณการ และคำลักษณนามที่เป็นคำนามบอกเวลา เพราะคำลักษณนามเหล่านี้เป็นคำลักษณนามที่มีนัยยะของการบอกปริมาณหรือจำนวน หากถูกละไปจะทำให้ความหมายของข้อความผิดเพี้ยนหรือไม่สามารถเข้าใจได้ และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับ

ในลักษณะเดียวกันกับการละคำลักษณนามในภาษาไทย สามารถสรุปได้ว่า กฎเกณฑ์การละคำลักษณนามของทั้งสองภาษาที่เหมือนกัน คือ การละคำลักษณนามในบริบทของการเขียนข่าว และการละคำลักษณนามเพื่อแจกแจงจำนวนหรือองค์ประกอบ ที่ต่างกันคือ การละคำลักษณนามในการชี้เฉพาะสิ่งที่ถูกกล่าวมาแล้ว

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาที่พบว่า การละคำลักษณนามได้ในภาษาจีนมีอยู่ 3 กรณี คือ 1) การละคำลักษณนามในบริบทการเขียนข่าว ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพื้นที่พิเศษทางภาษาของ Xu (2015) 2) การละคำลักษณนามในการชี้เฉพาะสิ่งที่ถูกกล่าวมาแล้ว และ 3) การละคำลักษณนามเพื่อแจกแจงจำนวนหรือองค์ประกอบ ซึ่งการจะละคำลักษณนามของทั้ง 3 กรณี นอกจากจะพิจารณาจากบริบทการใช้แล้ว ยังต้องพิจารณาชนิดของการสร้างคำของคำนามที่คู่กับคำลักษณนามด้วย ซึ่งคำนามที่เป็นคำประสมประเภทการซ้อนคำ (联合) หรือคำซ้อน (คำที่ประกอบด้วยคำที่มีความหมายคล้ายกัน) เมื่อต้องการละคำลักษณนามมักจะคงคำที่มีความหมายตรงกับบริบทมากกว่าเอาไว้ และตัดคำที่มีความหมายตรงน้อยกว่าออก (Yuan, 2011) เช่น “十个国家” บริบทนี้คำที่มีความหมายตรงกับคำว่า “ประเทศ” คือคำว่า “国” ส่วนคำว่า 家 แปลว่า “บ้าน” ซึ่งทำหน้าที่

เสริมความหมายให้คำว่า “国” เท่านั้น ดังนั้นเมื่อต้องการ
ละคำลักษณนาม ก็คงไว้แต่คำว่า “国” และตัดคำว่า
“家” ออก กลายเป็น “十国” ไม่ใช่ “十家”

แต่หากคำนามเป็นคำประสมประเภทคำหลัก
+ คำขยาย (偏正) จะคงรูปเดิมไว้ทั้งหมด เช่น “一
个发言人” เมื่อละคำลักษณนาม จะกลายเป็น“一发
言人” จะไม่สามารถลดเหลือ “一发言” หรือ “一人”
ได้ เพราะต้องอยู่ครบทั้งสองส่วน คือ “发言” (偏)
กับ “人” (正) ความหมายของคำจึงจะสมบูรณ์

จากการเปรียบเทียบภาษาจีนและภาษา
ไทย ทำให้ล่วงรู้ถึงความเหมือนและความแตกต่างใน
การละคำลักษณนามของทั้งสองภาษา ซึ่งสอดคล้อง
กับทฤษฎีการศึกษาเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis)
ของ เจ. ซี. แคทฟอร์ด (Catford, 1968, p. 171)
นอกจากนี้ งานวิจัยนี้ยังค้นพบว่า โครงสร้างประโยค
ในการบอกจำนวนที่มีการละคำลักษณนามในภาษาไทย
มีความยืดหยุ่นมากกว่าภาษาจีน โดยจะเป็นโครงสร้าง
นาม + จำนวน และ จำนวน + นาม ก็ได้ ในขณะที่ภาษาจีน
มีเพียงโครงสร้างเดียว คือ จำนวน + นาม ทั้งนี้ การที่ภาษาไทย
มีความยืดหยุ่นมากกว่า เพราะมีทั้งการใช้โครงสร้างตามหลัก
ภาษาไทย คือ นาม + จำนวน และการใช้โครงสร้างที่ได้รับ
อิทธิพลมาจากภาษาอังกฤษ คือ จำนวน + นาม (Permkosorn,
2002)

เอกสารอ้างอิง

- Catford, J. C. (1968). Contrastive analysis and language teaching. In James E. Alatis, *Monograph Series on Languages and Linguistics 19th Annual Round Table Contrastive Linguistics and Its Pedagogical Implications*. School of Languages and Linguistics, Georgetown University.
- Chaisathaphol, S. (2000). *A comparative study of classifiers in mandarin and Thai*. (Master's thesis, Chinese Language, Chulalongkorn University). [In Thai]
- Chalainanont, S. (2019). A comparison of Chinese and Thai classifiers and new nouns collocations. *Journal of Translation and interpretation*, 01(2), 88–122.
- Huang, J. (2003). Shenglue “yi” he Shenglue Liangci. *Qinghai Jiaoyu*, 11. [In Chinese]
- Jongsirichoke, C. (1987). *Evolution of classifiers in the Rattanakosin period*. (Master's thesis, Thai Language, Thammasat University). [In Thai]
- Liu, R., & Xu, J. (2022). Biaotizhong de Liangci Shenglue ji qi Lilun Jieshi. *Huawen Jiaoxue yu Yanjiu (TCSOL Studies)*, 02, 86. [In Chinese]

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการศึกษาและเปรียบเทียบการละคำ
ลักษณนามในภาษาจีนและภาษาไทยทำให้ได้มาซึ่งข้อสรุป
เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ต่างๆ ในการละคำลักษณนามในภาษาจีน
และภาษาไทย อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
ภาษาจีน รวมถึงผู้ที่สนใจศึกษาภาษาจีน ทั้งยังมีประโยชน์
ต่อการแปลของทั้งสองภาษาอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาและค้นหากฎ
เกณฑ์ของการละคำลักษณนามที่คู่กับคำนามในภาษาจีน
และเทียบเคียงกับลักษณะเดียวกันในภาษาไทย ซึ่งจาก
การศึกษาทำให้ค้นพบประเด็นที่น่าสนใจหลายประการ
สำหรับการศึกษาเพิ่มเติมในครั้งต่อไป เช่น การคงเดิม
และการเปลี่ยนของรูปคำนามเมื่อมีการละคำลักษณนาม
การเพิ่มคำช่วยบางคำขึ้นมาเพื่อให้การละคำลักษณนาม
ที่อยู่ในโครงสร้างไม่ถูกต้องกลายเป็นโครงสร้างที่ถูกต้อง
 เป็นต้น

- Liu, Y. (2001). *Shiyong Xiandai Hanyu Yufa* [Practical Modern Chinese Grammar]. Beijing: The Commercial Press.
[In Chinese]
- Permkesorn, N. (2002). Characteristics of language use in Thai newspapers. *Vannavidas Journal*, 02(2), 126–136. [In Thai]
- Phudhichareonrat, K. (2003). *The omission of Thai classifiers*. (Master's thesis, Thai Language, Kasetsart University).
[In Thai]
- Sun, J. (2016). “Mei+Yi+Liangci+Mingci” Jiegouzhong “Yi” he “Liangci” de Yinxian Guilu Yanjiu. *Xiandai Yuwen*, 57–58. [In Chinese]
- Wongpinunwatana, W. (2021). *Language and mass communication*. Khon Kaen: Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University. [In Thai]
- Xu, H. (2020). Shilun “shuci+Liangci+Mingci” Jiegouzhong Liangci de Shenglue Qingkuang. *Hanzi yu Wenhua*, 9, 255. [In Chinese]
- Xu, J. (2015). Yuyan Tequ de Xingzhi yu Leixing. *Dangdai Xiucixue*, 04, 190. [In Chinese]
- Yuan, S. (2011). Ying–Han Suolueyu de Yuyi ji Yuyong Bijiao. *Journal of Zhengzhou University of Light Industry (Social Science)*, 01, 12. [In Chinese]

